

PORTFOLIO

Aleksandra Sojak-Borodo

wybrane prace i projekty z lat 2003-2018

związane z tematem DOMU, MIEJSCA, MIASTA

CV Aleksandra Sojak-Borodo

osojak@hotmail.com

www.sojak-borodo.com

W 2005 ukończyła Wydział Sztuk Pięknych UMK w Toruniu na kierunku grafika ze specjalnością rysunek, w 2011 roku obroniła doktorat w dziedzinie Sztuk plastycznych pt. „Przestrzenie bieli”. Pracuje na stanowisku adiunkta w Zakładzie Rysunku UMK. Tworzy instalacje, obiekty, rysunki, performance. Obok wątków medytacyjnych, ascetycznych, pojawiają się w jej pracach humor, dowcip skłaniający widza do interakcji i zabawy. Prowadzi też warsztaty artystyczne dla dzieci i młodzieży. Współpracuje z Katarzyną Skrobałą i Grupą jajego, z którymi zrealizowała duży projekt społeczno-artystyczny "Rubinkowo".

Wystawy 2008-2018:

2018 wrzesień "Migracje cz.II", Centrum Kultury Dwór Artusa, Toruń
2018 lipiec „M3”(Z Katarzyna Skrobałą i jajego) Galeria R+, W ramach Festiwalu InSpiracje, Szczecin
2018 marzec „Cudowne lata” wystawa indywidualna, MDK, Toruń
2018 luty/marzec „Migracje”, Galeria Uniwersytetu Pedagogicznego, Iwano-Frankiowsk
2018 styczeń/luty „Wobec Rysunku II”, Centrum Kultury Dwór Artusa, Toruń
2017 grudzień „In terra”, Państwowa Galeria Sztuki Obwodu Brzeskiego, Brześć
2017 listopad Performance „Palec boży”, Galeria Sztuki Wozownia, Toruń
2017 listopad „In terra”, Galeria Akademicka, Mińsk
2017 październik „ LOOK EAST” (kuratorka) Hud Loft Prom, Akademia Sztuki i Designu, Charków
2017 czerwiec „Rozwarstwienie”, 15 Festiwal Sztuki Survival, Kolegium Chemii, Wrocław
2017 kwiecień „Działania Podstawowe”, Hala widowiskowo-sportowa, Mogilno
2017 luty „Vanitas”, BWA Bydgoszcz
2016/2017 "Niemcy nie przyszli", Kunsthaus, Drezno
2016 marzec „Raport”, CSW, Toruń
2015 czerwiec/lipiec „Szaberland” w ramach 13 Festiwalu Survival <i>Czyny Zabronione</i> , Wrocław

2015 kwiecień Mogileńskie Spotkania Artystyczne, Magazyn Zbożowy, Mogilno
2015 styczeń „Wystawa familijna”, GiOPTD, Toruń
2014/2015 – „Niemcy nie przyszli”, Muzeum Sztuki Współczesnej, Wrocław
2014 sierpień – „Rubinkowo” z Katarzyną Skrobałą i jej Galeria Sztuki Wozownia
2013 listopad- „Jak” wystawa indywidualna, autorska Galeria Kaji i Solińskiego, Bydgoszcz
2013 kwiecień Mogileńskie Spotkania Artystyczne, Magazyn Zbożowy, Mogilno
2013 kwiecień- „Pozdrowienia z Torunia”, Krzywa Wieża, Toruń
2012 lipiec „Festiwal Nowe Ciepło” Nowe Miasto Lubawskie
2012 czerwiec „Przegląd Sztuki Survival 10”, Stadion Oławka, Wrocław
2012 maj „NaCl” wystawa indywidualna, Galeria nad Wisłą, Toruń
2011 grudzień – „Tablica” BWA Legnica
2011 styczeń- luty – Wystawa indywidualna „Nic” związana z obroną pracy doktorskiej, Galeria 9,39, Toruń
2010 czerwiec – „Przegląd Sztuki Survival 8”, Bunkier Strzegomski, Wrocław
2010 marzec-kwiecień, „Wystawa pracowników i doktoratów Zakładu Rysunku UMK”, Galeria Forum, Toruń
2009 grudzień „Nimfy, Potwory, Herosi”, Galeria Promocji Młodych, Łódź
2009 listopad Wystawa towarzysząca konferencji „Obecność linii-punkt wyjścia. O rysunku, jako samodzielnej dyscyplinie artystycznej”, ASP Wrocław
2009 kwiecień „Przestrzenie bieli” wystawa indywidualna, Galeria Forum, Toruń
2009 styczeń Wystawa indywidualna, warsztaty dla dzieci, w ramach cyklu SOSIK, GiOPTD, Toruń
2008 październik „Ego Jego”, Zamek w Bytowie
2008 wrzesień, „Die Ausstellung der Absolventen aus der Nikolaus Kopernikus Universität in Toruń/Thorn“, Kunverein, Coburg, Niemcy
2008 czerwiec/lipiec- „Słodycz i Zwątpienie”, Galeria Wozownia, Toruń
2008 maj- „Ego Jego”, Klub eNeRDe, Toruń
2008 marzec-kwiecień- „Mów do mnie jeszcze”, Studio bwa Wrocław
2007/2008 - „Ego sum”(Elżbieta Jabłońska ,Aleksandra Sojak – Borodo, Stefanie Trojan, Anita Zabilevska), Galeria Miejska bwa, Bydgoszcz

Prowadzenie/współprowadzenie warsztatów i projektów artystycznych:

2008 -2018 – kuratorka Międzynarodowej Wystawy Rysunku studenckiego RYSOWAĆ, Galeria Sztuki Wozownia, Galerie Wydziału Sztuk Pięknych UMK
2017/2018 – udział w eksperymencie, Fundacja Artystyczno badawcza om - organizmy i maszyny w kulturze, CNT UMK, Galeria Wozownia, Toruń
Koordinacja projektu (wraz z Elżbietą Jabłońską) „Młodzi Artyści w starym Fordonie”, Synagoga, Fordon, Bydgoszcz, 2017
Warsztaty towarzyszące wystawie RYSOWAĆ NATURALNIE, Galeria Sztuki Wozownia, 2016
„Osiedle marzeń”, w ramach programu HURRA TEKSTURA, GiOPTD, Toruń 2016
Warsztaty „Nokturn” , Teatr Wilama Horzycy Toruń, 2014
„Pośród ogrodu” (z jajego) działanie na terenie ogródków działkowych „Elana”, TAK, 2013
Projekty „Pozdrowienia z Torunia”, „W budowie”, warsztaty z dziećmi i młodzieżą, TAK, Toruń, 2013
Współprowadzenie warsztatów „Sztuk, sztuk, kto tam?” Zatoka Sztuki, Sopot, 2012
Warsztaty „słodka Sztuka układania” w ramach projektu Sztuka, sztuka pokaż rogi, GiOPTD, 2011
Prowadzenie warsztatów w ramach programu „Teatr i Szkoła”: <i>Performance-próba siebie</i> , 2009, <i>TiSzert</i> , 2010, Teatr Wilama Horzycy Toruń
Warsztaty „Układanka”, GiOPTD, 2009

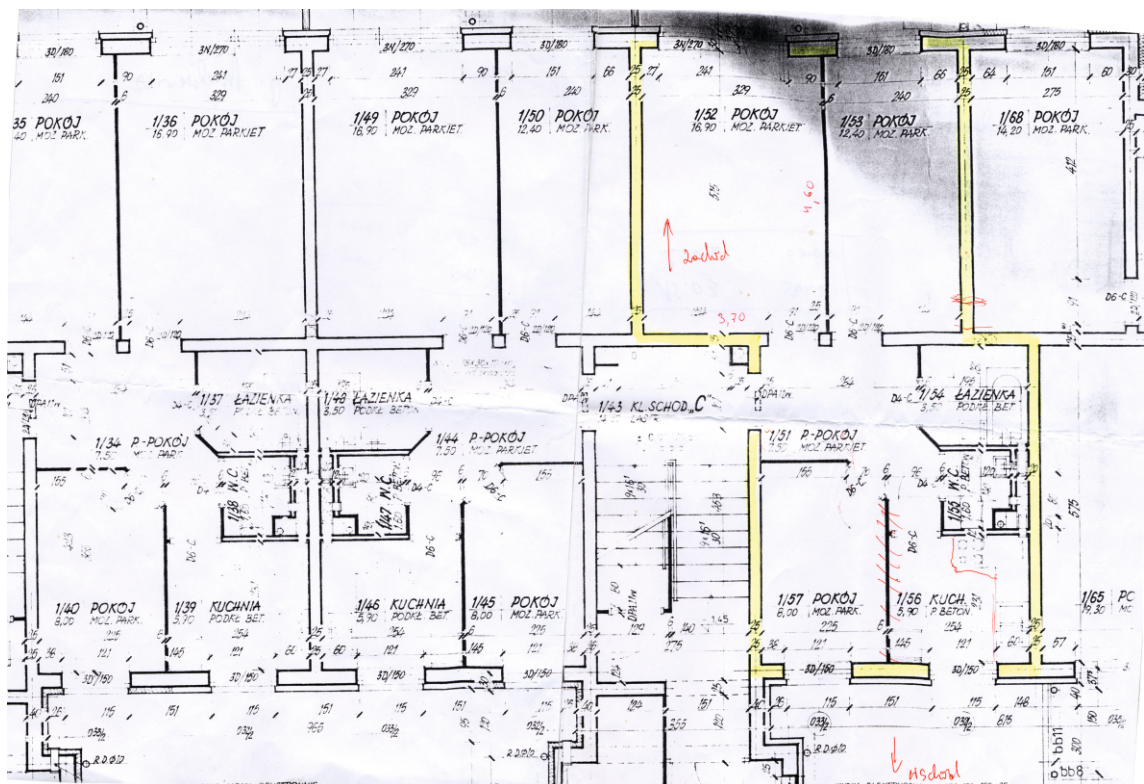
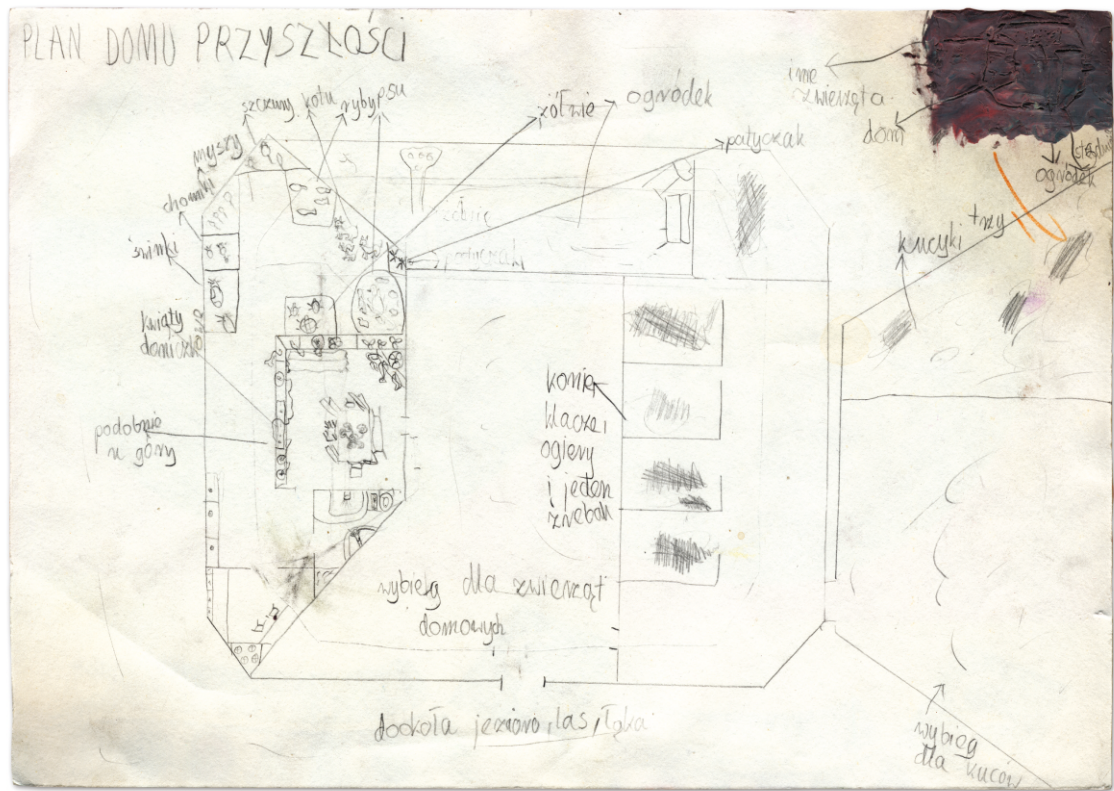
Stypendium na rok 2018:

Stypendium w dziedzinie upowszechniania kultury Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Stypendia na rok 2014:

Stypendium artystyczne Prezydenta miasta Torunia

Stypendium w dziedzinie upowszechniania kultury Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego

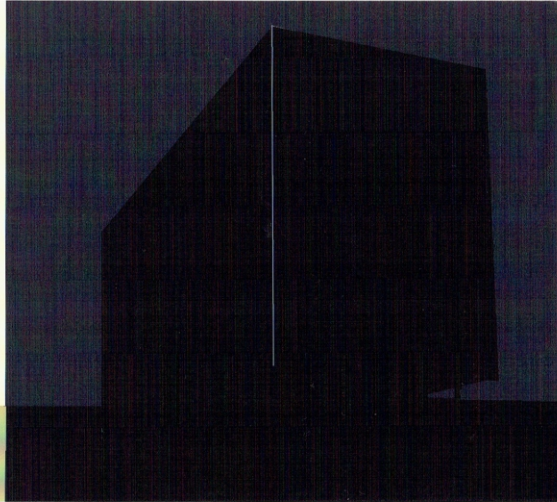
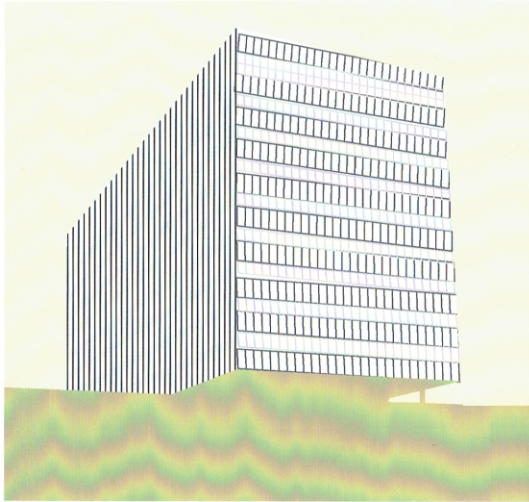
plan domu marzeń - rysunek odnaleziony około 1990
plan pierwszego samodzielnego mieszkania 2003

Klocki, Zakład Rysunku - obrona pracy dyplomowej 2005
„Festiwal inSpiracje”, Szczecin, Badfreienwalde, 2007

Na końcu pan doktor oznajmił:
- Pęknięte serduszko może naprawić tylko
Człowiek-O-Rękach-Które-Leczą.
- Jak go znaleźć?- zapytali jednocześnie.
- Musicie udać się do wieży o ścianach ze szkła i metalu.

W ciągu dnia wieża cała mieni się
i błyszczy rozświetlona pomieniami słońca,
w nocy zamienia się w czarną górę,
bardziej czarną i mroczną niż noc dookoła.
Wyruszyli od razu.

Zrobili, jak kazał. Przybyli w trójkę do wieży
o ścianach ze szkła i metalu. W momencie
rozstania pocałowali ją w rączkę i nóżkę.
Pogłaskali ją po główce i w miejscu, gdzie
było pęknięte serduszko i bardzo chcieli
jej coś powiedzieć, ale słowa grzęzły im
w gardle i tylko na nią patrzyli i patrzyli, aż
w końcu znikła im z oczu. Objęli się i stali
zgarbieni, wzajemnie się podtrzymując,
bo byli tak słabi jak nigdy w życiu.
Stali tak i w milczeniu czekali na **Małą Em**.

Słowackiego 41, działanie w rodzinnej Kamienicy

Nie ma sąsiada co sadził to drzewo
I nie ma sąsiadki co plotła makatki

„Oczy kamienic” I.Stadt

Pierwszy dom zostaje w pamięci najgłębiej i staje się modelem dla tego co później. Słowackiego 41/5, tam spędziłam pierwsze piętnaście lat mojego życia, stamtąd pochodzą wspomnienia, które są najintensywniejsze. Wykonanie tekturowego modelu domu, było dla mnie rodzajem podróży do lat dzieciństwa. Każde okno, balkon, cegielka, przywodzi na myśl konkretnych ludzi, zabawy, sytuacje. Skrzypiąca podłoga, widok z okna na odrapany budynek, którego odpadający tynk z czasem ułożył się w kształt Afryki, strych ze starymi meblami, landrynki Pani Reni, zabawy na podwórku, na trzepaku, ogród, do którego czasami wpadała piłka, ślepe drzwi, pod którymi urządziłyśmy koncerty piosenki, balkon jak okręt, zapach akacji, idealna do zjeżdżania szeroka poręcz, przytulna służbówka za kuchnią, cienie przejeżdżających samochodów, układające się w smugi na suficie i czas, kiedy wszystko było trochę jak w bajce. Mimo, że obiektywnie było szaro, smutno i nawet trochę groźnie, dla mnie były to cudowne lata! (1982 - 1997)

Pracę dedykuję wszystkim mieszkańcom kamienicy przy ulicy Słowackiego 41, tym których już z nami nie ma i tym, których dobrze znam.

Obrazek i zdjęcie 1987, odnalezione i powiększone

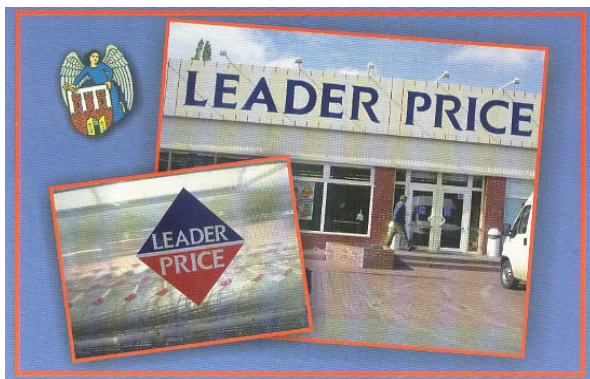
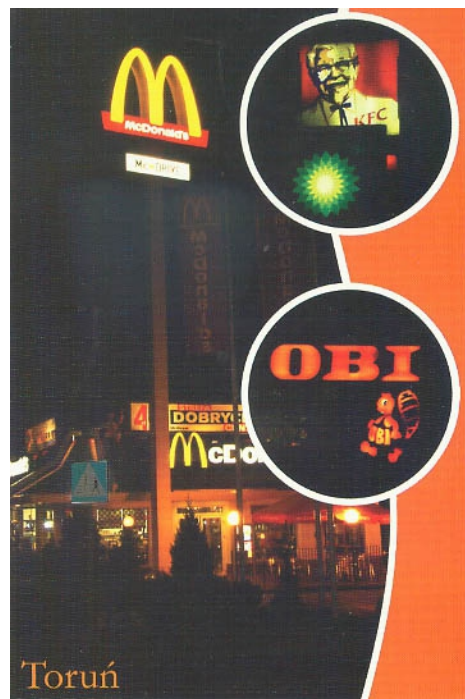
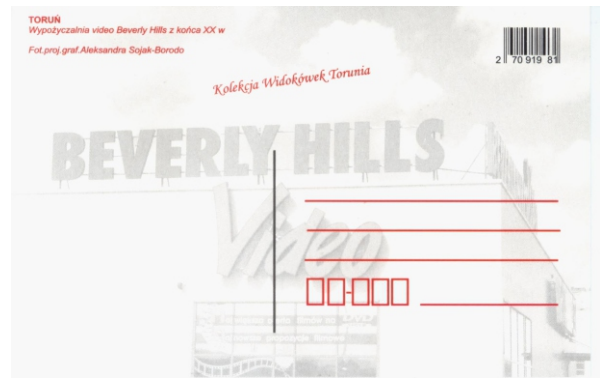
Słowackiego do składania

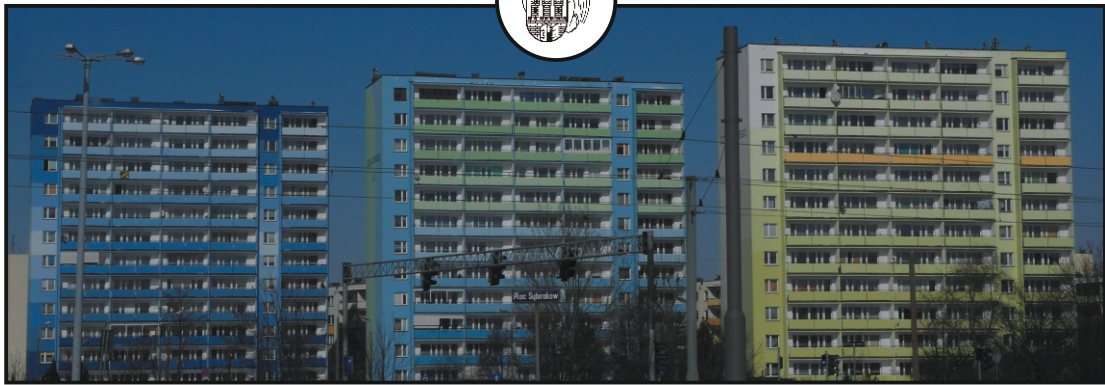
Pozdrowienia z Torunia

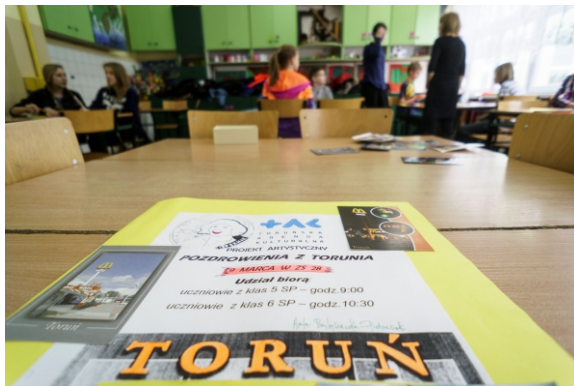
pocztówki, projektuję sama, z dziećmi, z młodzieżą,
cykle różnych pocztówek powstają od 2004 do dziś

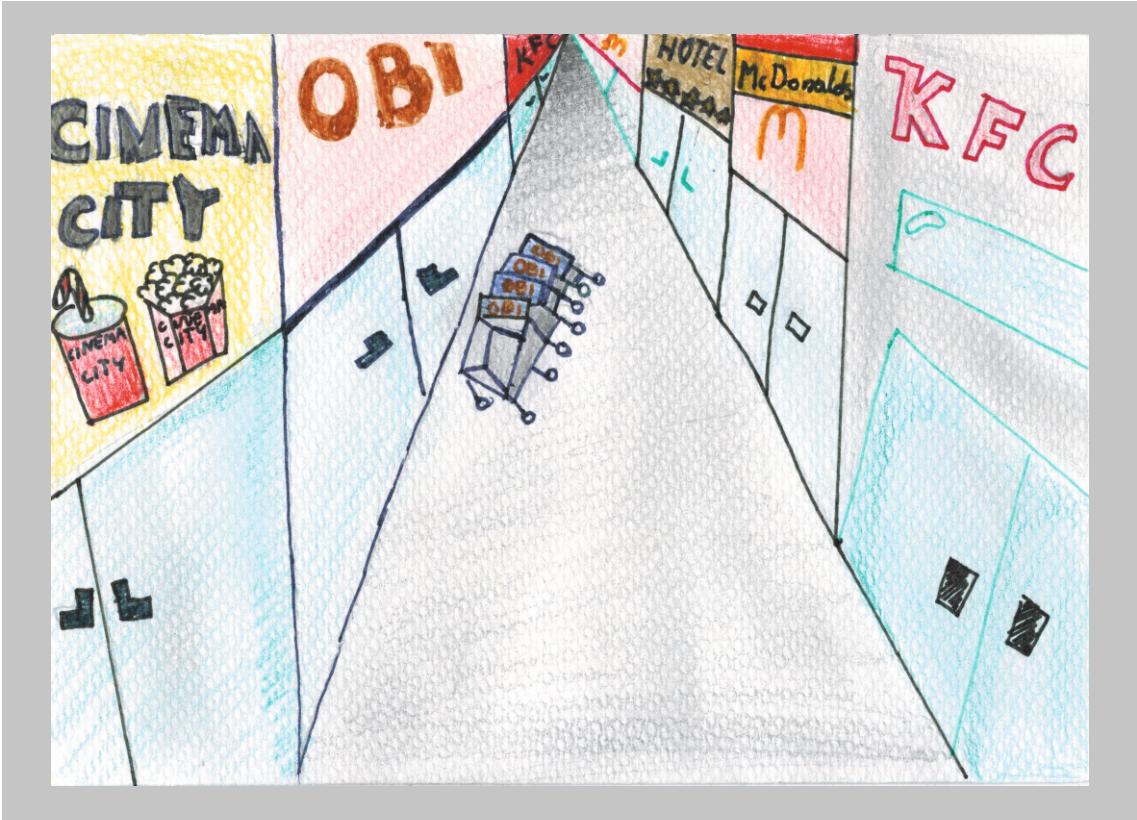
wystawa „Toruń Poznam, Poznam Toruń” Galeria Aula, Poznań, 2004

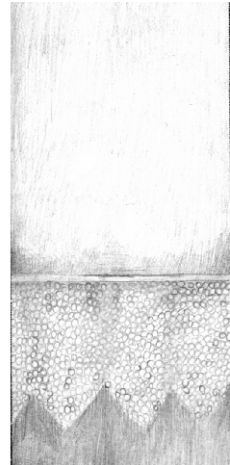
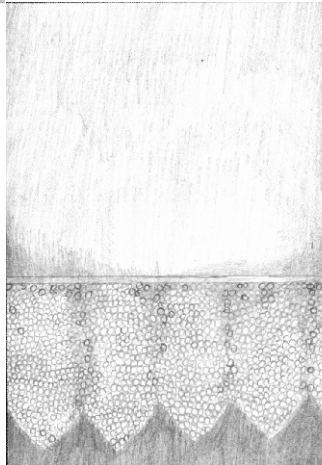
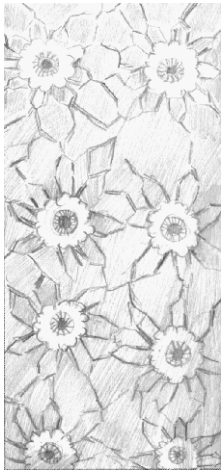
Warsztaty i wystawa "Pozdrowienia z Torunia", SP 28, Krzywa Wieża, Toruń 2013

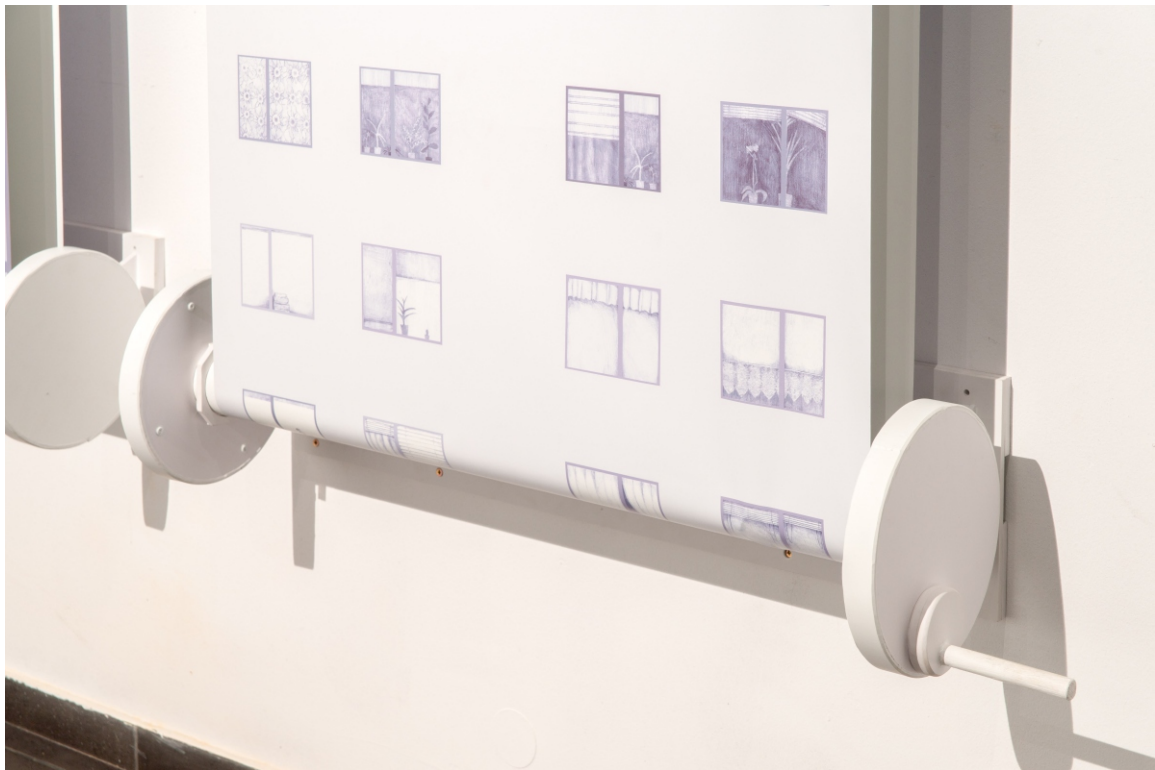

Projekt „W budownię...” warsztaty pocztówkowe z licealistami, produkcja serii pocztówek dotyczących otwarcia nowego mostu, 2013

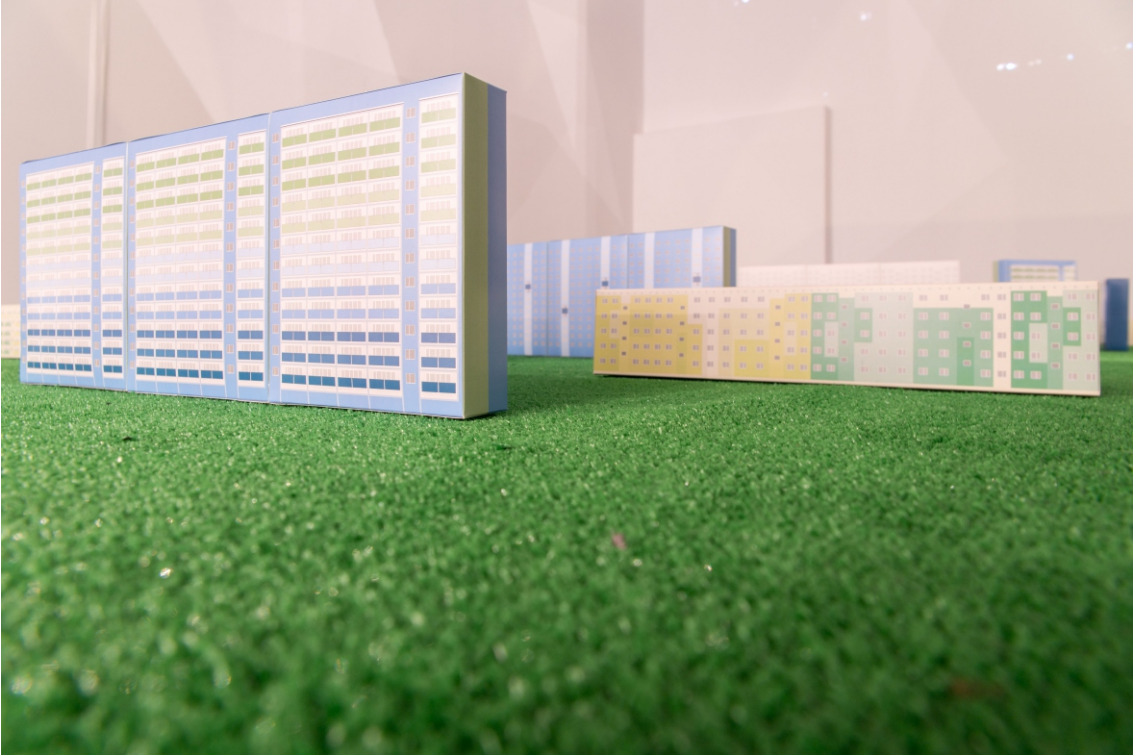
RUBINKOWO
Wystawa 2014
Galeria Sztuki Wozownia

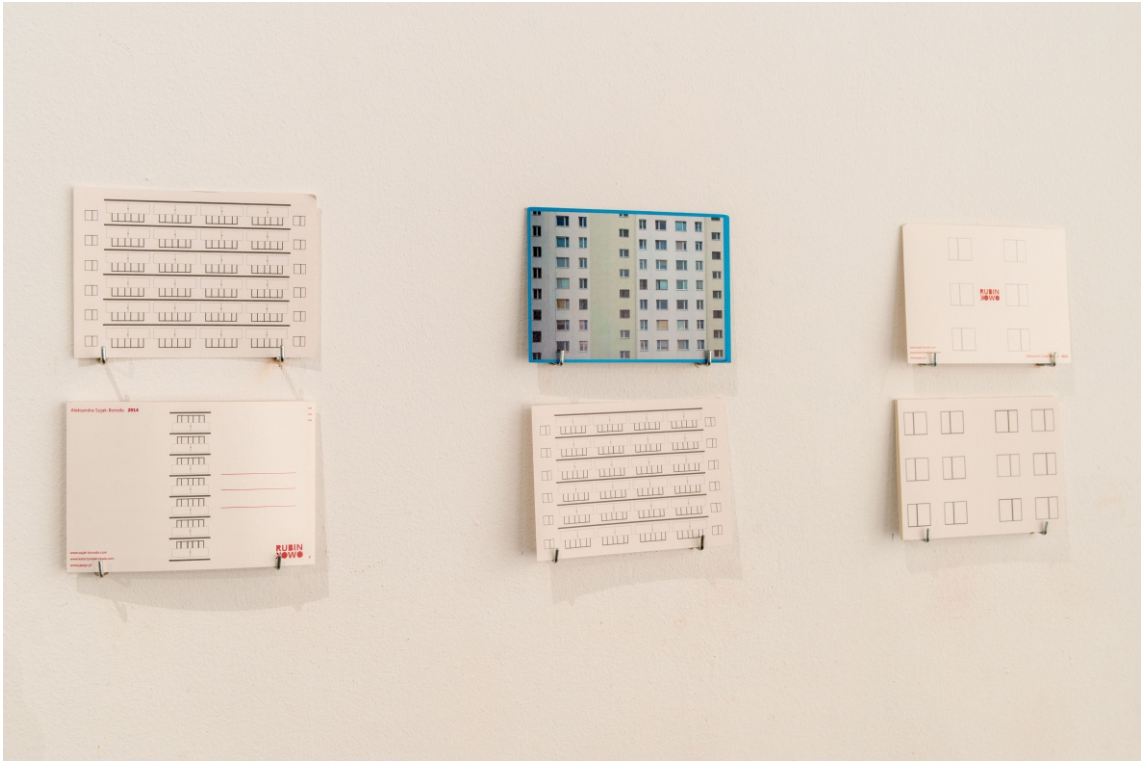
Rysunki z cyklu „Blok dzienny”

Blok dzienny rysunek interaktywny 6 metrów korba

Do składania Rubinkowo I

W kapciach z Rubinkowa

„Nie zamierzamy nikogo namawiać, by zaczął zachwycać się blokowiskami”

MIROŚLAWA KRUCZKIEWICZ

Wystawie pt. „Rubinkowo”, prezentowanej w Galerii Sztuki „Wozownia” mówią jej autorki **ALEKSANDRA SOJAK-BORODO** i **KATARZYNA SKROBAŁA**.

Mieszkały Panie kiedykolwiek na blokowisku?

Katarzyna Skrobała: Tak, przez kilka lat mieszkałam właśnie na Rubinkowie. Stąd zresztą wziął się pomysł, by stało się ono tematem moich prac.

Życie na takim osiedlu ma w sobie swój specyficzny charakter. Jak Panie to opisuje?

K.S.: Nigdy tego tak nie odbierałam. Wcale nie czułam tej rzekomo typowej dla blokowisk anonimowości. Na Rubinkowie ludzie się znają.

Aleksandra Sojak-Borodo: Na wielu nowych osiedlach bywa się bardziej anonimowym.

Może pora też zweryfikować opinie o brzydocie blokowisk. Od pewnego architekta usłyszałam, że na blokowiskach, nim obrosły budami i kłopotliwymi, panował większy ład przestrzenny niż na wielu współczesnych osiedlach. Coś z tym Pań zostało z tego przemysłowego układu?

A.S.-B.: Oczywiście, proszę spojrzeć choćby na tereny zielone między blokami, na to, jak zostały zaplanowane i porównać je z tymi na

Katarzyna Skrobała (z lewej) i Aleksandra Sojak-Borodo FOT.: SŁAWOMIR KOWALSKI

nowych, ciasnych osiedlach, których mieszkańcy zaglądną sobie do okien. Fragment naszej wystawy to tekturowe modele bloków. Ustawiając je sugerujemy się rzeczywistym układem I Rubinkowa.

W tle tekturowego modelu osiedla oglądamy film...

A.S.-B.: Utrwaliłyśmy na nim godzinę z życia bloku po zmierzchu. Obserwujemy, jak zapalają się i gasną światła. Ten film to takie typowe podglądactwo! Ale choć stałyśmy pod blokiem z kamerą godzinę, nikt nie miał pretensji.

Wracając do urody blokowisk - można tam znaleźć piękno?

A.S.-B.: Na pewno. Czasem trochę przewrotne...

K.S.: Bo czy plastikowe kwiaty i lamperia na klatce schodowej są piękne? Ale można je tak sfotografować, tak przedstawić, że ich relacja z przestrzenią okazuje się interesująca, otwiera trochę inny świat. Kiedy w 2006 roku malowa-

łam pierwsze obrazki z Rubinkowa, to znajdowałam często niezwykle, prawie surrealistyczne klimaty.

A.S.-B.: Moja przygoda z Rubinkowem zaczęła się od pocztówek. 10 lat temu zaczęłam tworzyć takie alternatywne, nieco humorystyczne kartki z Torunia, przedstawiające sklepy sieci handlowych, stacje benzynowe. Potem pojawiły się na nich widoki Rubinkowa i Skarpy. Takie pocztówki są też na tej wystawie, można je kupić i wysłać. Toruń w powszechnym odbiorze to superstarówka. Przybysze docierają tylko do niej. Co jest dalej, niewiele wie.

Szukając piękna blokowisk... Na wystawie są zestawy nielicznych obrazków, po cztery, pokazujących fragmenty, detale, które razem tworzą bardzo ładne kompozycje.

K.S.: Nas w gruncie rzeczy interesowała nie tylko uroda czy brzydota architektury. Naszym założeniem nie było zachwycać się blokami ani udowadnianie, że są straszne,

ale wejście w tę architekturę z wielkiej płyty i architekturę wielkich sieciowych sklepów, relacji, w jakie rozmaite budynki ze sobą wchodzi. My tu niczego nie oceniamy, nie wartościujemy. Po prostu przyjmujemy rzeczywistość taką, jaka jest, patrząc na nią nierzadko z przybliżeniem oka.

A.S.-B.: Nie chodziło też nam absolutnie o modne ostatnio spoglądanie w stronę PRL-u. Oczywiście, on się siłą rzeczy pojawia, ale nasza wystawa nie jest wycieczką w przeszłość. Chodzi o znalezienie i ukazanie rzeczywistego fragmentu miasta, jakim jest blokowisko. Oczywiście, jeśli zainspiruje się jakimś miejscem, to rysując, pokazując i przetwarzając je po swojemu, więc nie jest to, obiektywny obraz. Jak te rysunki na rolkach - to nie są konkretne bloki... Zawsze fascynowały mnie wieżowce jako skupiska ludzi, miejsca, gdzie za każdym oknem snuje się inna historia, indywidualny los. Nasza praca nad całym poświęconym Rubinkowu programem przyniosła zresztą bardzo ciekawe kontakty z mieszkańcami.

Na wystawie widzimy nie tylko bloki, ale i portrety ludzi...

A.S.-B.: To dzieci z klubu sportowego i członkowie klubu seniora - uczestnicy wieczorków tanecznych, w których miałyśmy okazję brać udział. Są też cyrkowcy, bo na osiedlu jest plac, na który od czasu do czasu zjeżdża cyrk.

K.S.: Pod koniec grudnia wydany zostanie - w bardzo niewielkim nakładzie - nasz autorski album. Być może uda się wzbogacić go o rozmowy z mieszkańcami Rubinkowa.

A co w sali wystawowej robi skrzynia pełna kapci, wydzierganych z włóczki?

A.S.-B.: To dzieło jednej z mieszkanki Rubinkowa. Kapcie z Rubinkowa.

miroslawa.kruczkiewicz@nowosci.com.pl

WARTO WIEDZIEĆ

Kiedy wybrać się do „Wozowni”?

Wystawa czynna do 7 września we wtorki w godz. 12-20, środy - piątki 11-18, w soboty i niedziele 12-18. Bilety 3 i 5 zł. We wtorki i niedziele wstęp wolny.

HALO NOWOŚCI

• tel.: 56 611 81 33

• e-mail: halo@nowosci.com.pl

Rubryka jest redagowana na podstawie opinii Czytelników „Nowości”.

Jedna wystarcza

Kontrowersji w sprawie rozbudowy ulicy Konstytucji 3 Maja na osiedlu Na Skarpie w Toruniu mamy ciąg dalszy. Nic w tym dziwnego, bo już druga nitka, do-

Po co to?

Jeżeli druga nitka Konstytucji na tym odcinku powstanie, to można tylko współczuć mieszkańcom, którzy na co dzień będą wdychać spaliny. Natężenie ruchu wzrośnie, zlikwidowane będą parkingi. Tak się dba o mieszkańców. To jest po prostu pomysł na szkodę mieszkań-

nym. To po prostu odciążenie Szosy Lubickiej.

Cyrk na kółkach

A ja w innej sprawie, ale też bardzo problemowej. Chodzi o kolejne zmiany w kursach autobusów i tramwajów, które nam w Toruniu zaserwowano od sierpnia. Już

szczerze mówiąc nie ogarniam tej naszej komunikacji miejskiej. Gdzie coś otworzą, to zaraz „zonk”, bo zamknęły w innym miejscu... Może by tak ktoś po prostu powiedział, kiedy to wszystko się skończy? Bo normalnie strach wsiąść do tramwaju czy autobusu, bo niewiadomo dokąd pojedzie. Cyrk na kółkach... Jacek

Warsztaty „Osiedle marzeń” w ramach projektu Hurratektura, GiOPTD Toruń

OSIEDLE MARZEŃ

Kartonowe modele budynków do składania będące pomniejszeniem rzeczywistych bloków znajdujących się na osiedlu Rubinkowo w Toruniu stały się pretekstem do warsztatów, w których dzieci zaprojektowały swój wymarzony blok. Na zajęciach uczestnicy stworzyli osiedle marzeń, zmieniając bloki w fantastyczne budynki.

Uczestnicy: uczniowie ze Szkoły Podstawowej nr 11 w Toruniu.

Miejsce: Galeria i Ośrodek Plastycznej Twórczości Dziecka w Toruniu.

Autor warsztatów: Aleksandra Sojak-Borodo.

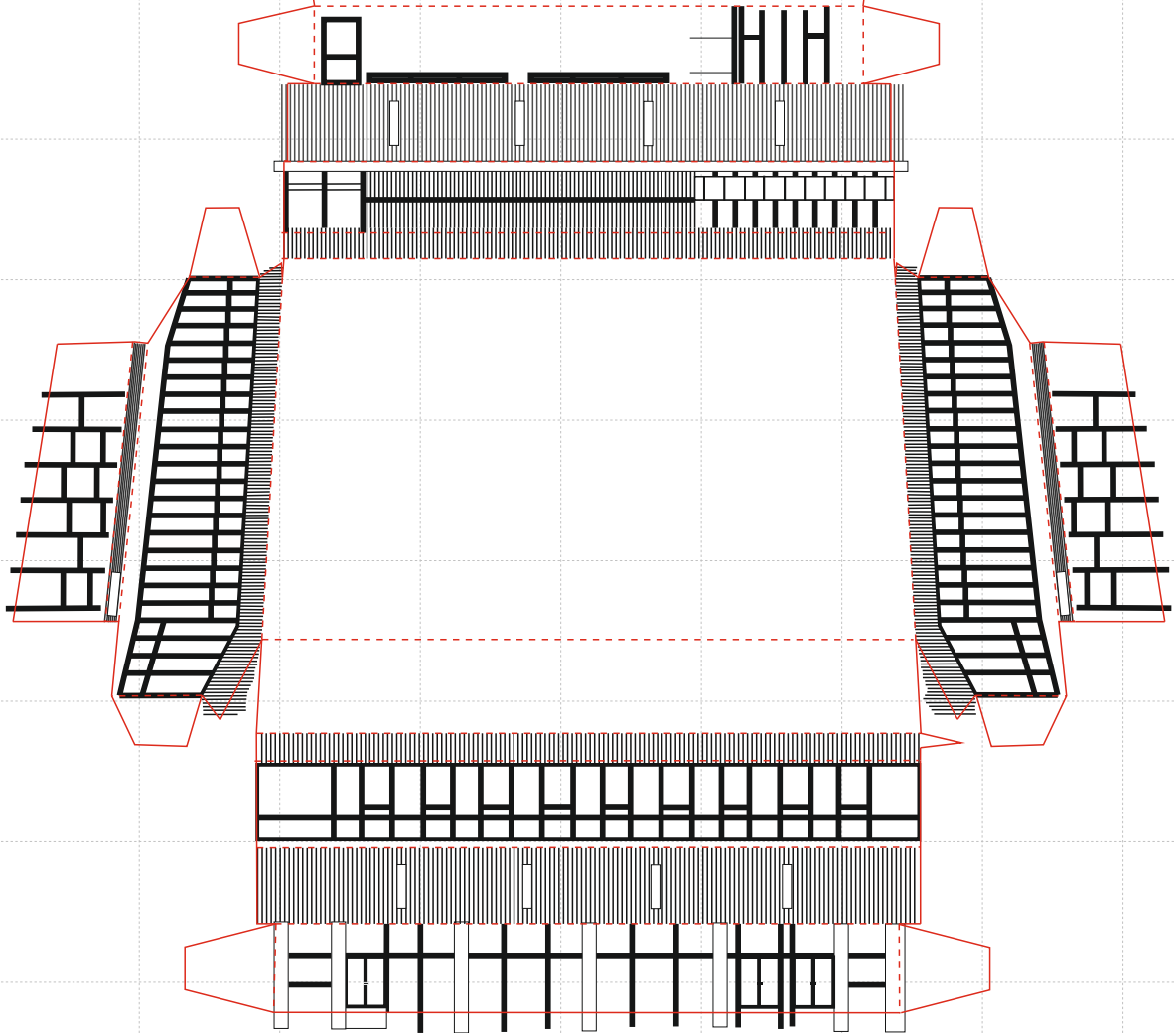
Do składania

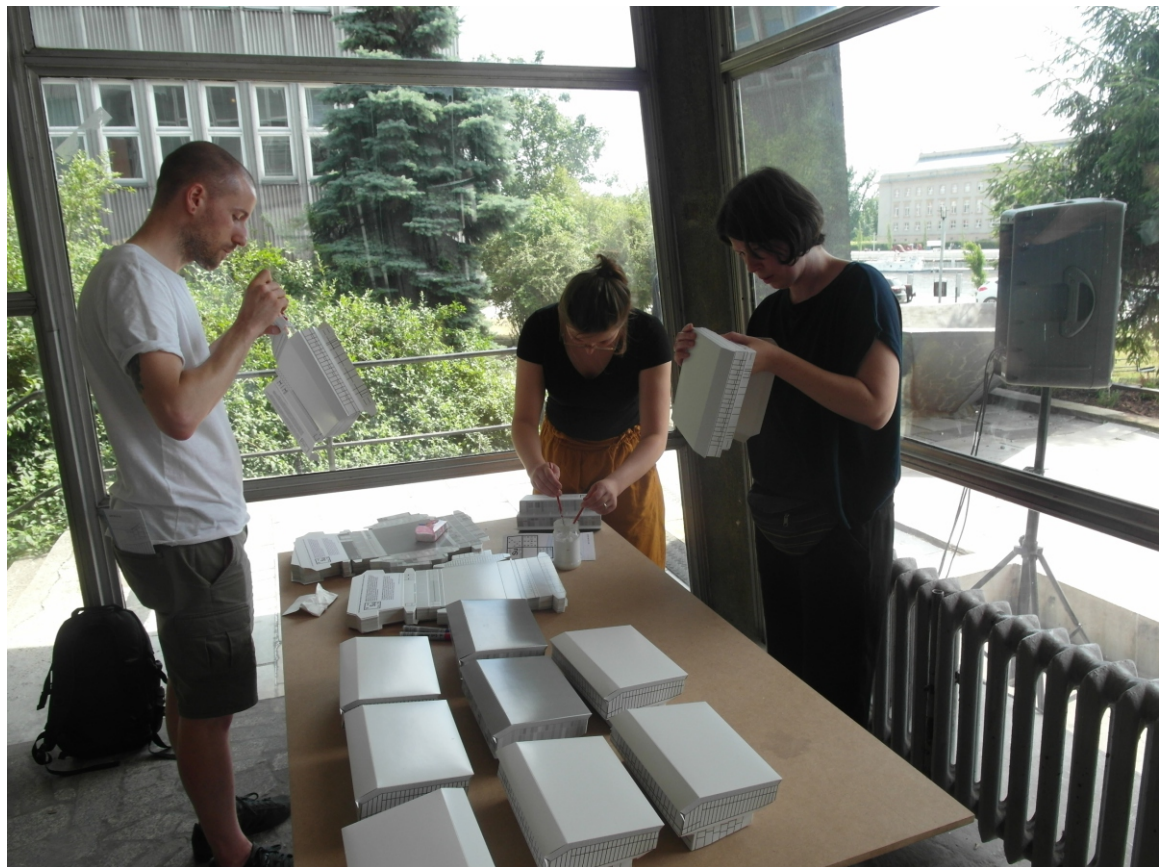
AUDYTORIUM WYDZIAŁU CHEMII UNIwersYTETU WROCLAWSKIEGO UL.FRYDERYKA JOLIOT-CURE 14 WROCLAW

15 2017
Su
Przedsiębiorstwo
Survival

Audytorium Chemii zostało zaprojektowane przez Krystynę i Mariana Barskich jako jeden z trzech obiektów (wraz z sąsiadującym 10-kondygnacyjnym wieżowcem i 3-kondygnacyjnym laboratorium) składających się na zwycięski projekt w konkursie na zagospodarowanie placu Grunwaldzkiego organizowanym przez SARP (Stowarzyszenie Architektów Polskich) w 1964 roku. Budynki powstały w latach 1970-71 i razem z położonymi nieopodal, wzdłuż linii brzegowej Odry, budynkami Instytutu Matematyki (i bliźniaczym audytorium) składały się na nowoczesny w tamtym czasie kompleks akademicki.

do skazanania Ota Sojak-Borodo www.otsjak-borodo.com

15 Festiwal Sztuki Survival, Rozwarstwienie, Kolegium Chemii, Wrocław, 2017

Aleksandra Sojak-Borodo
DO SKŁADANIA / SELF-ASSEMBLY

obiekty / objects

Niewielkie, kartonowe modele do składania będące miniaturami Audytorium Chemii to rodzaj alternatywnej pamiątki z miejsca.

Pomysł wynika z zainteresowania artystki mniej reprezentacyjnymi, zapomnianymi wizytówkami miast, choć wizytówki te mają jednak swoją historię i znaczenie. W 2014 roku artystka zrealizowała serię modeli bloków z lat 70. toruńskiego osiedla Rubinkowo – modele te wciąż wędrują, są bohaterami warsztatów lub trafiają w ręce odbiorców właśnie jako pamiątki.

The small carton self-assembly models of the Chemistry Auditorium constitute an alternative souvenir from the place.

The idea results from the artist's interest in less representative, slightly forgotten symbols of the city, which nevertheless have their history and significance. In 2014 she created a series of models of residential blocks from the 1970s, which can be found in the Rubinkowo housing estate in Toruń. These models are still travelling, they are used in workshops or taken by visitors as souvenirs.

SŁOWACKIEGO

fragmenty wykrojników

Wystawa Charków – październik 2017

LOOK EAST! (Otwórz się na wschód)

Jako pokolenie osób, których dzieciństwo i wczesna młodość przypadły na lata 80/90., pamiętamy moment przełomu roku 1989 i zupełnie zrozumieliśmy zachwyt tym, co zachodnie – co przez lata było zakazane albo sączyło się do Polski tylko wąskimi szczelinami w żelaznej kurtynie. Nagle z dwóch programów telewizyjnych zrobiło się kilkadziesiąt, Smerfy, Spiderman i Kapitan Ameryka zaczęli zastępować Misia Uszatek oraz Wilka i Zajęca. Wspólne doświadczenie szarości zaczęło się zmieniać w kolorowy indywidualizm. Obowiązkowo uczyliśmy się angielskiego, ze szkół programowo zniknął rosyjski – zachód stał się dostępny, atrakcyjny i coraz bliższy, wschód pozostawał czymś kojarzonym z przeszłością, do której należało odwrócić się plecami. Żyjemy w czasach, kiedy zakazany owoc jest już w pełni skonsumowany, zachód nie stanowi tajemnicy, na własnej skórze doświadczyliśmy niesamowitego rozwoju nowych technologii, skrócenia dystansu. Poprzez tytuł wystawy staramy się zwrócić na wschód, poszukać wschodnich wartości w naszej kulturze, wspólnych doświadczeń pokoleniowych, a przede wszystkim stworzyć wystawę, która będzie opowieścią o patrzeniu i otwieraniu się na wschód. Wszyscy autorzy prac urodzili się w latach 70. i 80. i są pracownikami Instytutu Artystycznego Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

The Exhibition in Kharkiv "LOOK EAST!", October 2017

As a generation of people whose childhood and early youth took place in the 1980s and 1990s, we remember the turning point of the year 1989 and the perfectly understandable delight about all things western. Until then, the West had long been forbidden, only permeating to Poland through the narrow slits in the Iron Curtain. Then, all of a sudden, the two channels of public television were replaced by several dozen of channels, and the Polish animated TV series Miś Uszatek [Teddy Floppy-ear] and Nu, pogodi!, the Soviet animation about the Wolf and the Hare, were being gradually replaced by Spiderman, The Smurfs and Captain America. A common experience of "grayness" began to give way to colourful "individualism". English became compulsory in schools, steadily replacing Russian. The West became accessible, attractive and much closer, whereas the East was associated with the past that we should turn our backs on. We now live in the times when the forbidden fruit has already been consumed. The West is no longer a mystery, everything is possible – we have experienced firsthand the amazing development of new technologies and the shortening of distance. With the title of this exhibition we are trying to turn to the East again, looking for Eastern values in our culture and for common generational experiences. Above all, we want to create an exhibition that will be a narrative about "Looking East".

All artists taking part in the exhibition were born in the 1970s and 1980s and are employees of the Art Institute of the Faculty of Fine Arts at Nicolaus Copernicus University in Toruń.

Виставка Харків – жовтень 2017

LOOK EAST! (Подивись на схід!)

Як покоління людей, чие дитинство і рання молодість випали на 80-90-і роки, ми пам'ятаємо переломний момент в 1989 році і цілком зрозумілий захват тим, що західне – що літами було заборонено або просочувалося до Польщі тільки крізь вузькі щілини в залізній завісі. Несподівано з двох телевізійних програм зробилося кілька десятків. Смурфіки, Людина-Павук і Капітан Америка почали витісняти Вінні-Пуха та Вовка з Зайцем. Спільний досвід сірості почав замінюватися на кольоровий індивідуалізм. Ми обов'язково вчили англійську, з шкільних програм зникла російська – захід ставав доступним, привабливим і щоразу ближчим. Схід залишався чимсь пов'язаним з минулим, до якого треба було повернутися спиною. Ми живемо в часи, коли заборонений плід вже скуштували, захід не становить таємниці, на власній шкірі ми відчули неймовірний розвиток нових технологій, скорочення відстані. Через назву виставки ми стараємось повернутись до сходу, пошукати східних цінностей у нашій культурі, спільного досвіду поколінь, а насамперед - створити виставку, яка буде оповіданням про те, як дивитись і відкриватись на схід. Всі автори праць народилися в 70-80-і роки і є працівниками художнього відділення факультету мистецтв Університету Миколая Коперника в Торуню.

Виставка Харьков - октябрь 2017

LOOK EAST! (Посмотри на восток)

Как поколение людей, детство и ранняя молодость которых пришлись на 80 / 90 годы, мы помним переломный момент в 1989 году и совершенно понятный восторг от всего западного, которое годами находилось под запретом или просачивалось в Польшу лишь через узкие щели в железном занавесе. И тут внезапно из двух телепрограмм вдруг стало несколько десятков. Смурфы, Спайдермен и Капитан Америка стали заменять Винни-Пуха и Волка с Зайцем. Общее ощущение серости стало оборачиваться цветным индивидуализмом. Мы обязательно учили английский, из школ принципиально исчез русский - запад становился доступнее, привлекательнее и ближе, восток оставался чем-то связанным с прошлым, к которому следовало вернуться спиной. Мы живём во время, когда запретный плод уже попробовали, запад не представляет собой тайны, мы на собственной шкуре испытали невероятное развитие новых технологий, сокращение расстояния. Названием выставки мы стараемся вернуться к востоку, поискать восточные ценности в нашей культуре, общий опыт поколений, и прежде всего, создать выставку, которая будет повествованием о том, как смотреть на восток и открывать восток.

Все авторы работ родились в 70-е и 80-е годы и являются сотрудниками художественного отделения факультета искусств Университета Миколая Коперника в г. Торуне.

ALEKSANDRA SOJAK-BORODO

ОЛЕКСАНДРА СОЯК-БОРОДО

ALEKSANDRA SOJAK-BORODO / Zakład Rysunku

TYTUŁ: CHARKÓW – DO SKŁADANIA

Modele bloków do składania/ makieta.

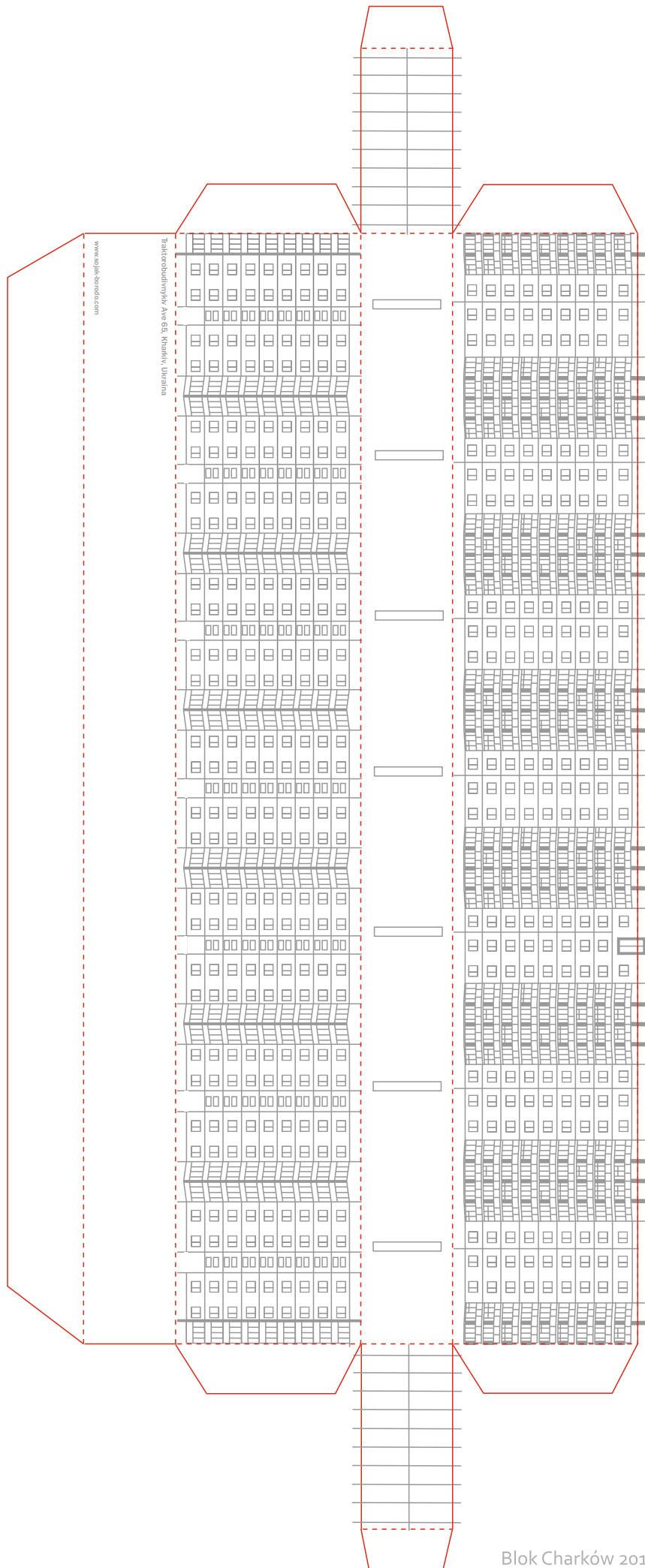
Charakterystyczne dla krajów bloku wschodniego są blokowiska. Modernistyczne bloki łączy założenie, by na możliwie małej przestrzeni ułożyć jak największą liczbę osób i to właśnie mieszkańcy nadają tym, wydawałoby się anonimowym miejscom, wyjątkowy charakter. Zawsze fascynowały mnie wieżowce, lubiłam sobie wyobrażać, jak na poszczególnych piętrach symultanicznie rozgrywają się spektakle codzienności. Budynki z lat 60/70. nie tylko kojarzą się z szarością i bylejakością, ale stają się swego rodzaju „współczesnymi zabytkami”, architekturą wartą odkrywania na nowo. Takie osiedla-sypialnie są przecież częścią historii wielu miast. Mogą być też miejscami, z których można czerpać artystyczne inspiracje. Trzy lata temu stworzyłam kartonowe modele bloków z osiedla Rubinkowo w Toruniu, które od tamtej pory funkcjonują jako gadżety, pamiątki, wędrujące w ramach wystaw i warsztatów po Polsce i świecie. Przy okazji wystawy „LOOK EAST” pragnę poszerzyć moją kolekcję o model bloku z Charkowa, który z jednej strony jest podobny do tego, co znam ze swojego miasta, a z drugiej różni się detalami, kolorem, mieszkańcami. Cały projekt wpisuje się w szersze poszukiwania artystyczne, w których staram się poznawać miasta „od podszewki”, tworząc serię alternatywnych pamiątek, które mogą konkurować z tradycyjnymi kartkami i gadżetami, przedstawiającymi zabytki zazwyczaj zlokalizowane w centrach miast. Penetrowanie peryferii jest bowiem równie ciekawe i daje pełniejszy obraz.

ОЛЕКСАНДРА СОЯК-БОРОДО / кафедра малюнку

НАЗВА: ХАРКІВ – ДО СКЛАДАННЯ

Моделі кубиків до складання/ макет.

Характерними для країн східного блоку є житлові масиви з блочних будинків. Модерністичні блочні будинки поєднують принцип: на можливо малому просторі розмістити якнайбільше людей. І то як раз мешканці надають тим анонімним місцям винятковий характер. Мене завжди приваблювали багатоповерхівки, я любила уявляти, як на кожному поверсі одночасно розігруються вистави буденності. Будинки 60-70-х асоціюються не тільки з сірістю і посередністю, а й стають свого роду «сучасними пам'ятниками», архітектурою вартою відкриття заново. Такі спальні дільниці є частиною історії багатьох міст. Вони можуть бути також місцями, з яких можна черпати творче натхнення. Три роки тому я створила з картону моделі блочних будинків дільниці Рубінково в Торуню, які від того часу функціонують як gadżety, сувеніри, подорожуючі у рамках виставок і семінарів по Польщі та світу. З приводу виставки «LOOK EAST» я прагну збагатити свою колекцію моделлю блочного будинку з Харкова, що, з одного боку, подібний до того, що я знаю в своєму місті, а, з іншого боку, відрізняється деталями, кольором, мешканцями. Весь проект вписується в ширші творчі пошуки, в яких я стараюсь пізнати міста «зсередини», створюючи серію альтернативних сувенірів, що можуть конкурувати з традиційними листівками та gadżetami, які представляють пам'ятки, звичайно розташовані в центрі міст. Проникнення на пeryferію є також цікаве і дає повнішу картину.

www.sajlaborod.com

Traktobulivnyy Ave 65, Kharkiv, Ukraine

Wystawa LOOK EAST Hud Loft Prom, Charków, 2017

Wystawa In Terra, Galeria Akademicka, Mińsk
Galeria Sztuki, Brześć, 2017

Fastiwal inSPIRACJE, wystawa M3, Galeria R+, Szczecin, 2018

Nieczynne Kino Kosmos i jego model